

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini,
ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris**

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Invocatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

ritatem. Tristatur enim de eo, de quo debet gaudere, secundum Caieta. ibi in summa. Qui autem tristatur de bono alterius, propter aliquam conditionem adiunctam, ut puta propter damnum inde sequens, aut quia caret ipse tali bono, vel quia quod habet, indignè habet, non est invidus, secundum Thom. secunda secundæ. quæst. 36. ar. 2. Si autem invidia sit de re parua, aut in primis motibus, erit peccatum veniale, secundum Thom. ibi. 2. 3. & vitium capitale secundum eundem ibi. artic. 4. ex quo oriuntur, odium, suffragatio, detractatio, exultatio in aduersis proximi, & afflictio in prosperis, secundum Grægo. 31. mort. libr. Est & quedam invidia fraternæ gratiæ, secundum quod quis tristatur de augmento gratiæ Dei, seu participatione eius, & ponitur peccatum in spiritum sanctum: quia per hanc invidiam, homo quodammodo inuidere videntur spiritui sancto, quia in suis operibus glorificatur, & secundum Tho. ubi supra, ponitur inter grauissima peccata. Licet latari quandoque, de ruina malorum, & dolere de eorum prosperitate, ne bonis nocere queant: ut testatur Grego.

INVOCATIO.

INVOCARE dæmones ut ferant nobis auxilium: vel ut ab eis habeamus aliquid, quod à solo Deo expectandum est, ut prædicere futura, contingentia, & huiusmodi, peccatum mortale est. Thom. 2. sen. dist. 7. q. 3. Nulla enim amicitia cum ipsis, sine mortali habere possumus, cum sint sempiterni hostes Dei, & nostri. Hinc est, quod uti locutione, opere, seruitio dæmonis, mortale est: si cum inuocatione, reuerentia, vel pacto tam implicito, quam explicito fiat, & maxime propter malum finem: hoc enim repugnat præcepto diuino. His autem cessantibus, si dæmon spontè occurrat, quandoque licet inquirere sine mortali, si inquiretur non tanquam à socio, sed tanquam ab hoste, vel expulsiue: ut fit in exorcismis, cum arreptitijs vel impulsivè: ut faciunt sancti, præci-

piendo eis in virtute Dei: quia hoc non est amicitia facere cum eis, nec habere familiaritatem, sed magis hostem cogere. Si autem huiusmodi quarantur à dæmone, tanquam à socio, quum eis societas sit perniciofa, mortale est: ut diximus. Si autem quis ex leuitate, vel curiositate quærat, nolens tamen ex hoc amicitiam Dei perdere, nec eum dæmone amicitiam facere, excusatur à mortali propter imperfectionem actus: magis autem quando fit hoc propter aliorum utilitatem, vel honorem Dei, licet ex Thom. secunda secundæ. quæstio. 61. artic. 4. supra, locutatio. §. 2. Neque dæmoni credendum est, cum mendax sit.

I R A.

IR A, appetitus vindictæ dicitur, ex passione naturali proveniens: secundum Thom. prima secundæ. quæstio. 46. & quia vindicta potest iuste appeti, & infligi: ut si pater contra filij delictum irascatur, illumque secundum debitum modum puniat, peccatum non est: maxime mortale. Si autem quis appetat vindictam iniuste secundum se, ut scilicet quis occidatur, etiam quod mortem non meruerit: vel si meruit, appetit illum puniri, non à iudice, sed ab homine privato, non habente auctoritatem occidendi, vel appetit puniri à iudice merentem puniri, non pro iustitia, sed ut animo suo malo satisfaciatur, & sic in his casibus mortale est: quia contra charitatem proximi notabiliter, & iustitiā agit. Item si quis ex vehementia iræ excidat à dilectione Dei vel proximi, ut quando quis vehementer irascitur contra Deum, vel quando ex ira nimia proximus scandalizatur vel quando ex ira cadit in odium, ut trabem faciat ex festuca: in his mortale est. Propter tamen imperfectionem actus vel in primis motibus ante deliberatum consensum, erit veniale: ut si quis trahat puerum per capillos, vel appetat vindictā de parua re. Potest etiam esse mortale ex interiori motu animi: ut quando quis ita accenditur ex furore iræ, ut ratio succumbat, & hoc